

A másik október 23-ka

Az 1980-as évek közepén már láttam, hogy nagy változások előtt állunk. Arról kezdtem beszélni, hogy a kommunista évtizedek alatt lezüllesztették a hazai magyarságot, és az ifjúságot magyartalannak nevelték. Amint a folyamatban lévő változás a hátulsó kiskapukat egyre szélesebbre nyitja, fel kell készülnünk, hogy a kínálkozó lehetőségeket kihasználjuk, és az ifjúság körében hazafias, magyarságismeretet erősítő irodalmat terjesszünk. Sajnos, nem akadt szervezet, amely a gondolatot felkarolta volna, ezért 1992-ben elkezdtem egyedül. Adományokat kértem e célra, és kaptam hazafiaktól, honleányoktól, akiknek köszönöm támogatásukat.

Miután nyugdíjba mentem, évi két és fél hónapot töltöttem odahaza. Július végén mentem, és október 10-e táján jöttem vissza. Augusztusban jártam az ifjúsági táborokat, előadásokat tartottam, és az érdeklődő fiataloknak osztogattam a könyveket. Szeptemberben és október elején meghívást kaptam különböző szervezetektől és iskoláktól, ahol szintén osztogattam a könyveket. Nagy segítséget kaptam Budapesten a B. házaspártól, Lacitól és Incikétől, akiknél nemcsak szállást kaptam, hanem a könyveket is tárolhattam, míg azokat az országban széthordtam.

2006. szeptember 17-ét jegyzett a naptár. Éppen Szerencsen a diákszállóba léptem be, mikor csengett a telefonom. Ismerősöm nagy izgalommal újságot, hogy valaki nyilvánosságra hozta Gyurcsány Ferenc miniszterelnök **öszödi beszédét**, amelyben beismerte, hogy nem kormányoztak és tönkretették az országot. Azt nem említette, hogy bőségesen meglopták magukat a nemzet vagyonából. A diákszálló ügyeletes egy fiatalember volt, aki szintén a televízió nézte a viharzó eseményeket, ami nekem is jól jött. Az év május 6-án az MSZP Balatonöszödön tartotta frakcióülését, melynek végén Gyurcsány beismerte, hogy „nem kormányoztak”. Ment a nagy találgatás, hogy ki lehetett a kiszivárogtató?

Budapesten megkezdődtek a tüntetések, és követelték Gyurcsány lemondását. 18-án a tüntetők egy része szeretett volna bejutni a Magyar Televízió Székházába, hogy ott beolvashassák közölnivalójukat, de amelyet a TV vezetősége visszautasított. Erre a tüntetők behatoltak a Székházba, amely a rendőrséggel való összeütközéshez vezetett. A hatalom a felkészületlen és nem megfelelően felszerelt baranyai rendőröket vezényelt ki a TV védelmére, akiket a tüntetők könnyen leszereltek. A hatalom kiküldött egy öreg, használhatatlan vízágyút is tömegoszlatás céljából, amely kigyulladt és a tüntetők mentették ki a rendőrt az égő gépjárműből. Az elkövetkező napokban tovább folytatódtak a tüntetések. A Kossuth téren több és több tüntető gyülekezett, a keményebbek sátrakat állítottak és éjszakára se mentek haza. Követelték Gyurcsány lemondását. A sajtó is foglalkozott a tüntetéssel, és némelyek arra voltak kíváncsiak, hogy meddig bírják Gyurcsány idegei, és lemond. A miniszterelnököt ilyen apróságok nem zavarták. Azt mondta, majd ha megújják a tüntetést, akkor hazamennek.

Így érkeztünk el október 10-éhez, mely napra megvolt a repülőjegyem a visszautazáshoz. 10-ét megelőző napokban rossz volt a közérzetem, de nem gondoltam semmi rosszra. 9-én találkoztam egy ismerőssel az Őrs-vezér terén, hogy elköszönjek tőle. Megettünk egy fagyit, majd gyalog elindultam haza, azaz ismerőseimhez, akik kb. 500 méterre laktak. Többször meg kellett állnom, s ha tudtam, leültem. Rákövetkező éjszaka nem aludtam semmit. Reggel útra kész voltam, és Laci vitt volna a repülőterre, de Incike rimánkodott, hogy kihív egy orvost, mert nagyon rosszul nézek ki. Az utolsó pillanatban beleegyeztem. Az orvos bevitt a rendelőjébe, hogy jobban meg tudjon vizsgálni. Miután megvizsgált, közölte velem, hogy az ő engedélyével nem utazhatok, mert szívszélütést szenvedtem. Laci bevitt a kórházba, ahol ismét megvizsgáltak, és mondták, hogy a nehezen már túl vagyok, de nem tudják, hogy mikor jön a következő roham. Nem tanácsolták, hogy repülőre szálljak. Átvittek az Országos Kardiológiai Kórházba, ahol még aznap este betettek két stent-et a koszorúérbe. 14-én hazaengedtek.

A tüntetések tovább folytatódtak a Kossuth téren. A televízió közölte, hogy izraeli katonák érkeztek – ha jól emlékszem 120 –, akiknek ünnepélyes fogadást rendeztek a Dohány utcai Zsinagógában. Szabadságukat Magyarországon töltik, mondták. Többet nem hallottunk róluk. Közeledett október 23-ka is. A megemlékezésekre is készülődtek. Kérték a tüntetőket, hogy menjenek haza, s ha gondolják, a megemlékezés után visszajöhetnek. Néhány keménylegényt kivéve, a Kossuth tér üres lett, akik nem hallgattak a jó szóra, azokat a rendőrök távolították el.

23-án megtörténtek a megemlékezések. A kormány a hivatalos megemlékezést a Kossuth téren tartotta. Orbán Viktor az Astoriához közel, a Semmelweis utcában. 56 harcosai pedig a legendás Corvin közben. Barátaim hívtak engem is, de a végén mégse mentem, mert ugyan jól éreztem már magam, de gyengének. A televízión néztem az eseményeket.

A megemlékezések után, az emberek szerettek volna hazamenni, de a rendőrség a Deák tér irányába terelte a Kossuth téri megemlékezőket, ahol összevegyültek a tüntetőkkel. Innen a körúton az Astoria felé terelték a tömeget, ahol Orbán Viktor 15 perces késéssel fejezte be a beszédét. Utána beugrott a páncélozott autójába, és hazahajtott. A híveit a Deák tér felől érkező tömeg közé keverték, amelyet az álarcos, és azonosítósám nélküli „**rendőrök**” tereltek és ütlegelte, miközben könnygázzal és gumilövedékkel lötték őket. A könnygázgránátokat és a gumilövedékeket a fej magasságában lötték ki, nyilván azzal a szándékkal, hogy felsőtesti sérüléseket okozzanak. Sokan egy életre szóló, komoly sérülést szenvedtek. Tizennégy (14) ember vesztette el fél szeme világát. Az álarcos martalócok főleg azokat szemelték ki, aki nemzeti jelképet viseltek, vagy magyar zászlót lengettek. Lovasrohamot is a tömegbe vezényeltek, hogy az emlékezőket jól megkardlapozzák. Sok embert bevitték a rendőrségre, ahol többet megkínóztak csak azért, mert magyarok voltak.

Kizárólag a Hír TV közvetített az események helyszínéről, és a hírmagyarázó többször is megemlítette, hogy a külföldi adók is tőlük veszik át az anyagot. Vajon miért? Hiszen Magyarországon voltak! Nem tartották fontosnak a történetek rögzítését, avagy valami háttéri utasításra maradtak távol? Többen arról beszéltek, hogy az álarcos haramiák némelyike héberül beszélt. Elképzelhető, hogy az izraeli katonák nem „**szabadságra**” jöttek, hanem hogy emlékeztetésre tegyék az 50. évfordulót?! Az is kezdett kiviláglani, hogy az események nem véletlenül történnek, amint az később kiderült. Megannyi kérdés! A tüntetők között voltak provokátorok is. Elképzelhető, hogy a TV Székházának elfoglalása is tervszerűen történt!? Ki tudná megmondani? Tény, hogy egy bizonyos fokú szervezettség nagyon kiviláglott. Valakik irányították az eseményeket. Gyurcsány nagyon emlékeztetéssé tette az 50. évfordulót.

Október vége felé rendbejöttem annyira, hogy az orvos beleegyezett visszautazásomba. Előtte való nap meglátogattam az egyik kedves tanárismerősömet, hogy elköszönjek tőle. Egy kis idő után középiskolás unokája is megjelent, aki kék-zöld volt. Elmesélte, hogy diáktársaival már hazakészültek, amikor egy középkorú férfi melljük szegődött. Amikor a rendőrök közelébe értek, egy követ dobott a „rendőrök” irányába, miután eltűnt. Őket meg közrefogták a „rendőrök” és agyba/főbe verték/rúgták. A fiú azt mondta: „nem is a rúgások fájtak, hanem az, mikor a haramia azt mondta: **te rothadt magyar!**” Vajon ki lehetett az, aki Magyarországon egy magyart „rothadt magyar”-nak nevezett?

A 2010-es választásokra készülődve, Orbán Viktor megígérte, hogy a rendszerváltás után, sokak által hiányolt „elszámoltatást” és a 2006-ban történeteket győzelem esetén kivizsgálhatja. Amint tudjuk a fidesz kétharmados országgyűlési győzelmet aratott. Felállítottak két kivizsgáló bizottságot. Az elszámoltatási bizottságot Dr. Budai Gyula fideszes képviselő, míg a 2006-ban történetek bizottságát a szintén fideszes Dr. Balsai István vezette. A bizottságok befejezték munkájukat és megírták a jelentést – Balsai 2011. március 15-én adta át Orbán Viktor miniszterelnöknek –, aki késlekedett annak közzétételével. Csak sokak kemény kiállításának engedett, és 2011. szeptember 25-én adta át az Országgyűlés elnökének, Kövér

Lászlónak, aki másnap nyilvánosságra hozta. Mindkét jelentésben szerepel, mint érintett, Gyurcsány Ferenc, a volt miniszterelnök neve. Aztán néma csendborult a nagy ugarra. Budapest rendőrfőkapitányát, Gergényi Pétert kitüntetésben részesítették a jól végzett munkáért.

Akit érdekel a Balsai-jentés annak megküldöm, a csatolmányban az első október 23-a történetét találjátok, A Balsai-jelentésből két dolgot emelnék ki. Több helyen megemlítettem a tömeg terelését. Ezt a hatalom „oszlátásnak” nevezte. Az első kérdés, hogy miért kellett a megemlékezőket „oszlátni”, akik szerettek volna hazamenni a megemlékezés befejezése után? Pigler István rendőr alezredes többször is kérte feletteseit, hogy hagyják abba az „oszlátást”, és engedjék a tömeget hazamenni. Felettesei megsokallták, és Piglert leváltották.

Az egyik legfigyelemreméltóbb eset az MTV-nél történt még szeptember 18-án. Íme a következő idézet a Balsai-jelentésből: **„- éles fegyverekkel megrakott rendőrségi járművet „felejtettek” a helyszínen, a tömeg felfegyverzése akár lehetséges lett volna, aminek következményei beláthatatlanok.”**

1956-ban is történtek ilyen esetek. Például: a Lámpagyárnak nevezett fegyvergyárnál. Az őrszolgálatot az ÁVH látta el, de október 23-án este a szabadságharcosok egy fegyvertelen öreg őrt találtak csupán. Szabadon vihették a fegyvereket. 2006-ban Gyurcsány az 56-os forгатókönyvet használta, jelek szerint még sokkal véresebb „megemlékezést” tervezett, de szerencsére senki nem nyúlt a TV Székháza előtt **„felejtett”** fegyverekhez.

Gyurcsány felesége Dobrev Klára, aki **Apró** Antal unokája anyai ágon. 1956. október 25-én Apró engedélyt kapott a Központi Pártbizottságtól, hogy a harcoknak és a tüntetéseknek véget vessen. Elhatározta, hogy annyira megfélemlíti a kommunisták ellen, és a szovjet csapatok kivonásáért tüntető magyarokat, hogy azok ne merjenek tovább utcára lépni.

A szovjet katonai parancsnokság hat (6) tankot vezényelt a Kossuth térre. Már menetközben a magyarok a tankokra ugráltak, és magyar zászlókat lengettek. A Kossuth téren tovább folyt a baráti beszélgetés a szovjet katonákkal. A tüntetők újra és újra Nagy Imrét akarták hallani a tárgyalások mentéről a szovjet csapatok kivonását illetően. Kéri Edit oknyomozó kutató és író a következőt írja a **Kik lőttek a Kossuth téren ‘56-ban?** – című könyvében: **„Elkezdték énekelni a Himnusz. S mikor itt tartottak: Balsors, akit régen tép ... – hirtelen, váratlanul a Földművelésügyi Minisztérium tetejéről gyilkos golyózápor zúdult az éneklő tömegre.”** A szovjet katonák se tudták, hogy mi történik, ezért ők is golyózáport nyitottak a hatalmas tömegre. Egyesek szerint a halottak száma megközelíthette az ezret (1000). *Körömi* Teréz 234 áldozatot tudott név szerint azonosítani. A sebesültek száma ennek kétszerese lehetett. Ez volt a szabadságharc legkegyetlenebb mészárlása, amire **Apró** Antal, Gyurcsány feleségének nagyapja adta ki a parancsot a **Központi Bizottság** engedélyével. A történetek arra engednek következtetni, hogy Gyurcsány ilyen vérfürdő megrendezését tervezte 2006-ban az 1956-os szabadságharc 50. évfordulójára. Többek véleménye, hogy az öszödi beszédet ő maga, e célból hozta nyilvánosságra. **Gyurcsány a mai napig tagja a Magyar Országgyűlésnek!**

Oak Forest. 2019. szeptember 17-én.
Radics Géza: radics@att.net

POLITIKAI KORREKTSÉG

Az elmúlt hat évben, csaknem minden írásom, vagy amit mondani kívántam visszautasították az utóbbi időben divatosá vált „POLITIKAI KORREKTSÉG” jegyében. Úgy vélem, hogy mestere vagyok az angol nyelvnek, de e meghatározás hiányzott a szókincsemből. A kíváncsiság hatalmába kerített, és elhatároztam, hogy utána nézek a kérdés mibenlétének, de két héti kutakodás után rájöttem az eredménytelenségre, de megtaláltam, amit kerestem a Truman Múzeum és Könyvtárban, ami Missouri Állam Independence városában van. Egy névtelen úr küldött nekem négy táviratmásolatot, amelyeket Harry Truman és Douglas MacArthur küldött egymásnak a Megadási Egyezmény aláírása előtt. Az alábbi négy távirat pontos másolata az eredetieknek, amelyekhez nem adtam és nem vettem el.

(1) Tokyo, Japan

0800-September 1, 1945

To: President Harry S. Truman

From: General D. A. MacArthur

Holnap találkozunk a sárga hasú fattyúkkal és aláírjuk a Megadási Egyezményt, van-e bármi utolsó utasítás!

(2) Washington D. C.

1300-September 1, 1945

To: D. A. MacArthur

From: H. S. Truman

Gratulálok a feladat kiváló elvégzéséhez, de le kell tompítani a nyílt ellenszenvet a japánok iránt, amikor a sajtót tájékoztatod a megadás feltételeiről, mert némely megjegyzésed alapján nem korrekt politikailag.

(3) Tokyo, Japan

1630-September 1, 1945

To: H. S. Truman

From: D. A. MacArthur and C. H. Nimitz

Tudomásul veszem Uram, de Chester és én némi zavarban vagyunk, egész pontosan, mit jelent a politikailag korrekt?

(4) Washington D. C.

2120-September 1, 1945

To: D. A. MacArthur/C. H. Nimitz

From: H. S. Truman

Politikai Korrektség egy tan, melyet újabban egy tévhitben élő, észszerűtlen kisebbség és a beteg fősodratú sajtó terjeszt, amely úgy tartja, hogy föl lehet venni egy rakás szar ist, ha a tiszta végét fogjuk meg..

Megkülönböztetett köszönet barátomnak a Truman Múzeumban és Harrynek, hogy végre tisztázódott a „POLITIKAI KORREKTSÉG” valós értelme.

(Megjegyzés: Ha a sorok közötti mondanivalót is figyelembe vesszük, akkor láthatjuk, hogy amint a fegyverek elnémultak, e „tévhitben élő, észszerűtlen kisebbség” - ha Truman e kisebbséget „tévhitben” élőnek vélte, akkor ő élt nagy tévhitben - azonnal hozzáfogott, hogy szájkosarat rakjon a győztesek szájára is. Ez eredményezte a mai erkölcstelenséget, és a győztesek társadalmának teljes felforgatását is, hogy ne is beszéljünk a vesztesekről. Ez vezetett oda, hogy Európa és Amerika fehér embere a legegységesebb önvédelemre se képes. RG)